

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 903/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Миролјуба Томића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Пецовског, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Сомбору К број 527/18 од 27.12.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 69/20 од 19.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Сомбору К број 527/18 од 27.12.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 69/20 од 19.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К број 527/18 од 27.12.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће исту заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан затвора.

Истом пресудом одређено је да ће о трошковима кривичног поступка суд донети посебно решење након што прибави податке о висини истих, а да се сходно члану 258. ЗКП оштећени ББ са својим оштетним захтевом упућује на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 69/20 од 19.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, па је пресуда Основног суда у Сомбору К број 527/18 од 27.12.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Пецовски, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у овом кривичном поступку претходно била донета првостепена пресуда, која је по жалби окривљеног и његовог браниоца укинута, уз налог другостепеног суда да се у поновном поступку утврди намера омаловажавања приватног тужиоца од стране окривљеног, након чега је у поновљеном поступку, приватни тужилац допунио приватну тужбу, увођењем елемента намере омаловажавања, назначивши да се ради о прецизирању приватне тужбе. Бранилац окривљеног наводи да се у поновљеном поступку никаква количина кривично-правног садржаја не може ставити на терет окривљеном, ако је претходна пресуда укинута по жалби окривљеног и његовог браниоца, нарочито не у погледу намере омаловажавања, која је битан елеменат кривичног дела у питању. Како су према наводима захтева, нижестепени судови у конкретном случају то учинили, побијаним пресудама учињена је повреда члана 453. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Одредбом члана 170. став 1. КЗ прописано је да ко увреди другог казниће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000 до 200.000 динара, а ставом 2. прописано је да ако је дело из става 1. овог члана учињено путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу, учинилац ће се казнити новчаном казном од 80 до 240 дневних износа или новчаном казном од 150.000 до 450.000 динара.

По налажењу Врховног касационог суда одредбом члана 170. став 1. и 2. КЗ намера омаловажавања није прописана као субјективни елеменат кривичног дела увреде и не представља битан елеменат овог кривичног дела. Прецизирањем оптужног акта, додавањем намере омаловажавања, која је садржана и у изреци првостепене пресуде, није повећана криминална количина која је окривљеном стављена на терет, а за коју је касније и оглашен кривим и што је другостепени суд потврдио.

Из наведеног разлога по налажењу овога суда у конкретном случају нема повреде члана 453. ЗКП нити је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, а како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић